

kan man altså tilgodese deres ønsker. Og det synes jeg er fantastisk vigtigt at vi er opmærksomme på overalt i lovgivningen.

Der har, som jeg nævnte, været enkelte kritiske bemærkninger. Generelt har de jo omfattet hele spørgsmålet om ghettoisering. Bl.a. var hr. Hüseyin Arac inde på den problemstilling, og jeg vil da i hvert fald sige, at jeg synes, det er noget, vi skal være meget opmærksomme på, når vi følger implementeringen af lovforslaget og ser, hvordan udviklingen går, og eventuelt sætte ind på andre måder for at undgå en sådan ghettoisering. Men umiddelbart er det mit skøn, at risikoen for det er ganske begrænset.

Det er jo ikke sådan, at et forslag som det her vil føre til, at børnene og de unge mennesker vil begynde at flytte rundt mellem deres klubber, blot fordi vi skaber denne her mulighed. Det er jo ikke sådan noget, man bare lige gør, man skal søge kommunen om det osv. Så jeg tror, vi vil se, at det trods alt er noget, der sker i så begrænset omfang, at det ikke fører til noget, der kunne ligne ghettoisering. Og jeg mener heller ikke, at de erfaringer, man har med ordninger på dagtilbuddene, på nogen måde indikerer det. Men det skal vi naturligvis holde øje med. Hr. Hüseyin Arac spørger også, om det er sådan, at man kan tage sin fripladsordning med, og det kan man gøre i denne her sammenhæng.

Ellers takker jeg som sagt for de positive tilkendegivelser, der har været. Vi vil naturligvis grundigt under udvalgsbehandlingen svare på de spørgsmål, der måtte være. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen og takker for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Private leverandører af dagtilbud – pengene følger barnet).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Det er igen en genfremsættelse af et lovforslag fra sidste samling. Med forslaget gives der mulighed for, at private leverandører af dagtilbud kan etablere sig. Forslaget består kort af to hovedelementer: Dels lettes adgangen for kvalificerede private leverandører til at oprette og drive daginstitutioner, og dels gives der mulighed for, at private institutioner kan trække overskuddet ud af driften.

Der skal ikke være tvivl om, at vi i Venstre er store tilhængere af dette forslag. Ved at give mulighed for, at private kan etablere en privat institution, vil der blive åbnet op for helt nye muligheder af dagtilbud, der kan målrettes den enkelte familie eller det enkelte barn.

Vi kan få en bred vifte af forskellige tilbud, som børnefamilierne frit kan vælge imellem, og hvor pengene følger barnet. Det kunne eksempelvis være idrætsforeninger, der ønsker at oprette ordninger, eller det kunne være virksomheder, der ønsker at give et tilbud, måske med lidt længere åbningsstid, til glæde for deres medarbejdere og deres børn, ordninger, der kan skabe mere valgfrihed og mere fleksibilitet for børnefamilierne, ordninger, der kan gøre hverdagen lidt lettere, lidt sjovere.

Kl. 16.30

Når det så er sagt, skal der naturligvis også stilles krav og kvalitetskrav til de private leverandører. Kvaliteten skal være i orden, men er den det, så ser Venstre de private aktører som et rigtig godt supplement til de kommunale dagtilbud.

Eksempelvis er et af kvalitetskravene, at dagtilbuddene skal understøtte grundlæggende værdier som demokratiforståelse, integration og samhørighed med det danske samfund. Men lever en privat leverandør op til kvalitetskravene,

skal denne også have ret til at blive godkendt og modtage driftstilskud, bygningstilskud og administrationsbidrag, tilskud, der er baseret på den enkelte kommunes udgiftsniveau.

På den baggrund kan Venstre støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Under valgkampen var det jo et af valgløfterne fra Venstre, at man ville nedsætte brugerbetalingen på daginstitutionerne. Hvordan harmonerer det med, at man i det her forslag helt vil fjerne loftet over brugerbetaling, og at man oven i købet går så langt, at børn skal kunne smides ud af vuggestuer og børnehaver, hvis deres forældre f.eks. bliver arbejdsløse eller syge og derfor ikke længere har råd til at betale?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det er således, at det, vi nu foreslår i regeringsgrundlaget, om at man vil nedsætte taksten for det, forældrene skal betale, selvfølgelig også vil omfatte de private børnehaver. Det offentlige tilskud vil jo så dermed blive større. Ligesom det er større til de kommunale, så vil det også blive større til de private daginstitutioner. Der er sådan set ikke nogen forskel på det.

Så er det rigtigt, at man jo med de private ordninger og børnehaver, vi her foreslår, selv kan fastsætte forældrebetalingen, men jeg tror sådan set, at det finder et meget naturligt leje, fordi forældre jo ikke vil betale for mere, end de får, og jeg tror, at de kan finde et fornuftigt leje mellem udbud og efterspørgsel, så eksempelvis taksterne ikke bliver højere end i dag. De kan faktisk også blive mindre end i dag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har meget svært ved at forestille mig, hvilke muligheder Venstre ser for at sætte taksterne længere ned, hvis man giver taksterne fri, medmindre man mener, at kvaliteten skal være endnu ringere end den, man har været tvunget til at skære ned til i mange børnehaver i dag.

Det, jeg stadig væk gerne vil holde Venstres ordfører fast på, er, at man gav et valgløfte om, at brugerbetalingen skulle sættes ned på daginstitutioner. Med det her forslag fjerner man loftet.

Så kan Venstres ordfører ikke bekræfte, at de mange forældre, der vil være henvist til et privat

tilbud – man skriver selv i bemærkningerne, at når kommunerne lukker børnehaver i landdistrikterne, så kan man få de her private ind i stedet – ikke kan stole på, at når Venstre siger noget, så bliver det også til noget, for her vil der ikke være noget loft over brugerbetalingen, og børnene kan oven i købet smides ud?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det vil være således, at det tilskud, som kommunen giver egne institutioner, vil kommunen jo sådan set også give til de private institutioner. Det betyder jo alt andet lige, at den fremtidige brugerbetaling, forældrebetaling, jo vil være lavere, end hvis institutionerne var oprettet efter de gældende regler. Så forældrene vil helt klart opleve en nedsættelse af taksterne.

Så er spørgsmålet: Hvor meget? Men det er sådan set den private institution sammen med forældrene, der afgør det. Jeg er i og for sig ikke bekymret for, at det vil eskalere, eller at man vil opleve væsentlige stigninger.

For så lige at præcisere vil de regler, der eksempelvis er om friplads, jo også omfatte de her private institutioner, således at hvis der er en plads og man som forældre ønsker at komme i den private institution og er tilkendt friplads, jævnfør de regler, vi har om det, så gælder fripladsen jo sådan set også, når man vælger den private institution.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres ordfører forklare, hvorfor det er smart, at man, hvis der er et overskud på driften et år i en børnehaver, så skal trække det overskud ud og give det til en privat person i stedet for at forbedre kvaliteten i børnehaverne. Vi ved jo, og det var også noget af det, vi diskuterede under valgkampen, at der er rigtig mange forældre, som med rette synes, at kvaliteten ikke er god nok i vores daginstitutioner. Hvad er det smarte så ved, at man at i stedet for at forbedre kvaliteten med et overskud fra driften, der er et år, så trækker pengene ud som profit til en privat investor?

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu etablerer vi en mulighed for, at man kan etablere et overskud i sådan en privat børnehaver. Det overskud kan man jo vælge at bruge på

at kvalitetsudvikle tilbuddet. Det kunne man gøre. Man kunne også vælge at trække det ud. Men det er nu overladt til den enkelte børnehavn, den enkelte virksomhed, der etablerer den, eller i og for sig idrætsforeningen, der etablerer denne her børnehavn, at beslutte, enten at det overskud, der er, hvis der er et overskud, bruges til kvalitetsudvikling i børnehaven, eller at trække det ud. Det er sådan set op til den enkelte institution, den enkelte børnehavn at træffe den beslutning.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg synes ikke helt, hr. Hans Andersen svarer på, hvad det smarte er ved, at man giver mulighed for at trække profit ud af børnehaverne. Det er jo sådan i dag, at hvis man har overskud på driften, så kan man jo vælge f.eks. at bruge det på kvalitetsudvikling. Det kan man allerede gøre i dag. Men man kan ikke vælge at sige: Nu har vi sparet lidt på institutionen i år, for at vi kan trække profit ud til en privat investor.

Hvorfor synes Venstre, at det er en god idé, at man kan bruge overskuddet, altså børnenes penge, til profit i stedet for at bruge dem på at forbedre kvaliteten i daginstitutionerne? Det er jo det, der er det nye ved det her forslag.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

I Venstre synes vi sådan set, at det er rigtig godt med mere mangfoldighed, mere fleksibilitet, større valgfrihed, også når det handler om at få passet vores børn. Hvis en privat virksomhed ønsker at etablere sig med en børnehavn med et tilbud til forældrene, synes vi, det er rigtig godt, og så har vi sådan set tillid til, at forældrene på vegne af deres børn træffer et valg om, hvorvidt de synes, det her tilbud er godt nok.

Hvis de ikke synes det, så er der ikke nogen kunder i butikken, og så er der ikke noget marked for at etablere private børnehaver. Men jeg har sådan set tillid til, at man finder ud af lokalt, om der er en mulighed for at etablere denne her børnehavn og også i og for sig med hvilken kvalitet, så længe den lever op til de generelle kriterier, vi nu har stillet.

Lotte Bundsgaard (S):

I valgkampen debatterede vi meget, hvordan vi kunne give vores børn en bedre hverdag. Hvis regeringens skulle leve op til alle de løfter, den

gav børnefamilierne i valgkampen, så skulle vi have set en byge af forslag. Det har vi ikke gjort endnu. Vi venter stadig væk.

Måske er der nogen, der sidder derude og tænker: Handler det her lovforslag, vi nu behandler, ikke om at forbedre børnenes hverdag og forbedre børnefamiliernes hverdag? Nej, det gør det faktisk ikke. Det forslag, vi lige nu behandler, drejer sig om at forbedre forholdene for de mennesker, der gerne vil tjene penge på børnepasning.

Som det står i lovforslagets fremsættelsestekst, er der to hovedelementer i forslaget. For det første skal det være lettere at oprette private daginstitutioner, og for det andet skal det være muligt at trække profit ud af private daginstitutioner. Det her forslag handler altså ikke om at forbedre børnenes vilkår. Det handler om at give voksne mulighed for at tjene penge på daginstitutioner.

Socialdemokratiet støtter ikke det her forslag. Det gør vi ikke af flere grunde. For det første mener vi ikke, at der er grund til at ændre på lovgivningen, så profitten kan trækkes ud af daginstitutioner. Et overskud på driften i en institution bør komme børnene til gode.

For det andet vil det her forslag give kommunerne store planlægningsproblemer. Det kan man jo trække lidt på skuldrene over, men problemerne vil bare meget nemt komme til at betyde, at kommunen ikke kan tilbyde alle børnefamilier pasning uden lange ventetider.

For det tredje ved vi fra Norge, at profitbørnehaverne vil medføre store skel mellem profitbørnehaverne og de offentlige børnehaver, da forældrebetalingen er langt højere i disse børnehaver. Men hvad værre er, så ved vi også, at de norske profitbørnehaver ikke tager et socialt ansvar for de handicappede, for børn med anden etnisk baggrund end dansk, eller for børn, der kommer fra økonomisk svage hjem. Den retning ønsker vi ikke at gå i.

Vi støtter altså ikke det her forslag, fordi vi mener, at overskud på driften af en børnehavn skal gå til børnene, fordi vi vil sikre, at kommunerne kan planlægge, så der er plads til alle, og fordi vi frygter, at disse profitbørnehaver vil smyge sig uden om deres sociale ansvar.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Dansk Folkeparti er ikke drevet af ideologi eller andet forældet tankegods, derfor er det ikke et spørgsmål om privat eller offentligt. Hvis en privat aktør er i stand til at yde den samme service som det offentlige og forældrene ønsker et frit valg, ser vi ingen problemer i det, så længe vilkårene og kravene er de samme.

Kl. 16.40

I Dansk Folkeparti mener vi, at det er sund fornuft at oprette private institutioner ved siden af de offentlige. Det kan ske som et supplement til de eksisterende ordninger på området. Vi mener, at det er nødvendigt med en offentlig kontrol, og det tager lovforslaget også højde for.

Enhver privat institution er underlagt kontrol af kommunen, og det giver forældrene sikkerhed for, at der er det nødvendige tilsyn. Vi mener også, at mere tid til børnene er vejen, vi skal gå. I stedet for en generel forhøjelse af børnechecken ønsker vi at fokusere på andre områder.

Loven giver mulighed for virksomhedsbørnehaver, som gør, at forældrene er tættere på deres børn. Det er et skridt i den rigtige retning, og vi kan derfor støtte forslaget, som det ligger.

Ligeledes kan en gruppe forældre, hvis den ønsker det, oprette en lokal børnehaven som eventuelt supplement eller som erstatning for det eksisterende tilbud. Det er vigtigt for Dansk Folkeparti, at de private børnehaver lever op til ikke bare kommunens krav, men også til krav om at fremme forståelse for det danske samfund, ligestilling og demokrati.

Jeg ved, at der før har været rejst kritik af lovforslaget på grund af privates mulighed for at tjene penge på driften, men loven tager højde for misbrug og understreger, at eventuelt overskud som følge af offentlige tilskud ikke må bruges på andet end det oprindelige formål, nemlig børnene.

Hvis institutionen derimod oparbejder et overskud via andre finansieringskilder, så er det frit, hvorledes dette overskud kan bruges. Overskuddet kan således gå til institutionens ejer eller til investering i institutionen. Medarbejderne kan eventuelt få del i overskuddet. Det vil fremme deres vilje til at gøre en ekstra indsats. Der er med andre ord gode muligheder i lovforslaget.

Vi lægger vægt på, at forældrene sikres indflydelse på institutionen. Vi lægger vægt på, at det til enhver tid er kommunens ansvar at sikre de nødvendige pladser til kommunens børn.

For at runde af mener vi, at lovforslaget, som det ligger nu, er et godt alternativ til de eksiste-

rende ordninger. Ligeledes bakker vi op om princippet: Pengene følger barnet fra det offentlige over i det private, hvis det er det, forældrene ønsker.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg vil gerne bede ordføreren om at blive stående et øjeblik. Der er et par korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt sige, at der i dag jo f.eks. er mulighed for, at en virksomhed kan lave puljeordninger, så den kan oprette en privat institution på sin virksomhed. Det er sådan set ikke det nye, der er ved det her forslag. Det nye, der er i det her forslag, er, at der bliver mulighed for at trække profit ud af børnehaven.

Vi kunne ikke helt få et svar fra Venstres ordfører, men jeg vil godt spørge Dansk Folkepartis ordfører: Hvad er lige nøjagtig den gode idé ved, at når man får overskud i en daginstitution, så skal det ikke gå til vores børn, til at forbedre kvaliteten hos vores børn, men gå til privat profit?

Hvorfor synes Dansk Folkeparti, at det er vigtigt at vedtage den lovændring?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det, der er vigtigt for os, er, at vi gør det attraktivt for private at oprette institutioner på det her område, og det er sådan set det, der ligger i lovforslaget, og det er derfor, vi kan støtte det, også bl.a. virksomhedsbørnehaver.

Hvis man siger, at de f.eks. kan gå ind og tjene penge på driften, så vil det være mere attraktivt for dem at oprette en virksomhedsbørnehaven, og så kan børnene være tættere på deres forældre. Det kunne så mindske noget af den tid, som forældrene ellers ville bruge på at hente børnene i institutionen et andet sted i kommunen eller i en anden kommune. Så det er derfor.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Det vil sige, at man laver den her lovændring for at gøre det nemmere for dem, der gerne vil oprette private børnehaver. Så er man ligeglad med, at der kan oparbejdes et overskud på driften ved at presse citronen lidt i dagligdagen. I stedet for at bruge de penge, som der bliver i overskud, på at forbedre kvaliteten i vores børns

daginstitutioner, som vi jo alle sammen ved at der er behov for, så synes Dansk Folkeparti, at det er helt o.k., at det bruges til privat profit i stedet for til at forbedre dagligdagen for vores børn i daginstitutionerne med.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Der er ikke noget krav om, at det overskud, som eventuelt vil komme i en institution, skal trækkes ud. Det kan også, som jeg var inde på i min ordførertale, bruges til at forbedre vilkårene for børn. Det kan også bruges til at give lønforhøjelse til de medarbejdere, der er der. Det kan bruges til mange ting.

Jeg synes, man prøver at skabe et billede af, at det kun er onde pengemænd, der vil komme ind på det her marked og udnytte de små, uskyldige børn. Det er ikke de tanker, jeg har, må jeg indrømme. Jeg har højere tanker om de danskere, der er ude i samfundet.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det, der undrer mig lidt, er, at ordføreren siger, at man jo ikke skal tjene penge på børnene. Her er der tale om nogle institutioner, hvor der er nogle børn. Det er hovedformålet, at der skal tages vare på de her børn. Og så siger ordføreren, at man ikke kan tjene penge på børnene. Så er det bare, jeg spørger: Hvad er det, ordføreren så forestiller sig, at man skal kunne tjene penge på, hvis det ikke er i forbindelse med, at man varetager omsorgen for de her børn?

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det bliver stillet alt for firkantet op. Der er mange private institutioner i det danske samfund, som tjener penge på at yde en hel masse service, så jeg synes, det bliver stillet alt for firkantet op. Falck, privathospitaler osv. tjener også penge på at gøre det, som de gør. Og det kan man vel ikke være imod, det kan man vel kun være for.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er sådan set ikke det, vi taler om. Jeg prøver at spørge: Hvordan forestiller ordføreren sig, at der tjenes penge på de her børnehaver, daginstitutioner?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg kunne forestille mig, at der ville blive tjent penge på, at forældrene f.eks. betaler det, som de aftaler med institutionen det koster at have deres barn dér. Det er jo det, der lægges op til.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, om Dansk Folkeparti synes, at den udvikling, som regeringen forudser i bemærkningerne til lovforslaget, er en positiv udvikling, altså at vi kan se frem til, at kommunerne, fordi de får en meget stram økonomi, vil lukke de offentlige eller ikkeprofitgivende institutioner i landdistrikterne, og så bliver forældrene henvist til, at der i stedet skal være profitbørnehaver med en højere egenbetaling, ligesom vi flere steder har set, at forældre, når der bliver lukket folkeskoler, er nødt til at oprette nogle privatskoler for fortsat at have skoler i lokalområdet.

Mener Dansk Folkeparti, det er en god udvikling, at vi fremover skal til at have en række institutioner i landområderne, som man kan tjene penge på, og hvor der ikke er loft over brugerbetalingen, og hvor børnene kan smides ud, hvis forældrene ikke kan betale?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Igen, jeg tror ikke, at der er mange institutioner, der vil lukke på grund af det her. Det tror jeg ikke. Vi har bl.a. været med til at sikre, at selvejende institutioner bliver sikret et administrationsbidrag på 2,37 pct., som bl.a. DLO gerne vil have. DLO har selv sagt, at hvis de fik det administrationsbidrag, kunne det bremse nedgangen og det fald, der har været i antallet af selvejende institutioner.

Det har Dansk Folkeparti været med til at sikre, og det er vi faktisk stolte af.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

På skoleområdet har vi set, at man mange steder i landdistrikterne nedlægger folkeskoler, og så bliver der oprettet privatskoler i stedet, fordi forældrene fortsat ønsker at have deres børn i lokalområdet. I bemærkningerne til lovforslaget skriver regeringen, at den kan forestille sig, at kommunerne vil lukke dagtilbud i landdistrikterne, og så vil der kunne oprettes de her profitbørnehaver i stedet.

Så spørger jeg bare, om Dansk Folkeparti mener, at det vil være en god udvikling, at man lukker de tilbud, der er i dag, og i stedet får nogle ind, hvor der ikke er loft over brugerbetalingen; hvor de, der driver dem, primært driver dem for at tjene penge; hvor børnene kan smides ud, hvis forældrene ikke har råd til at betale, fordi den ene f.eks. bliver syg eller arbejdsløs.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Så vidt jeg er orienteret, hører folkeskolerne ind under kommunerne, det gør børneinstitutionerne også, og vi har kommunalt selvstyre her i landet, så det må være op til den siddende kommunalbestyrelse at tage stilling til de ting, der foregår ude i kommunalområdet.

Det, vi bare gør med det her lovforslag, er, at vi udvider det frie valg. Vi giver forældrene mulighed for at vælge, om de vil have deres børn passet i den institution, den institution eller den institution. Det kan vi sådan set ikke se noget galt i. Det er et plus, det er ikke et minus.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi som Dansk Folkeparti ikke ideologisk belastede. For os er det ikke afgørende, om børnefamilierne vælger et offentligt eller et privat tilbud. For os handler det om, at der udvikles løsninger af høj kvalitet til borgerne, løsninger, som tager hensyn til, at vi mennesker er forskellige og derfor har forskellige behov. Derfor finder vi det positivt, at man med dette forslag lægger op til, at børnefamilierne her i kongeriget kan se frem til større fleksibilitet og større valgfrihed, når det gælder valg af dagtilbud.

Lovforslaget sikrer, at private leverandører af daginstitutioner får lettere ved at etablere sig og drive dagtilbud, uanset om det handler om en gruppe borgere med en fælles reference, en virksomhed, en idrætsforening eller f.eks. en handelsstandsforening, der ønsker at give de butiksansatte inden for foreningen et tilbud, som passer til deres behov.

I dag kan en forening også etablere dagtilbud, hvilket Socialdemokratiets ordfører var inde på, men man er i den forbindelse afhængig af den enkelte kommunes gode vilje, og selv om man har præsenteret gode løsninger, har kommunen altså muligheden for at sige nej. Dette sætter for-

slaget en stopper for, og det finder vi i Det Konservative Folkeparti positivt.

Kl. 16.50

Endvidere får private leverandører mulighed for at trække et eventuelt overskud ud af driften. Det har vi hørt at der er nogen som modtager negativt, men for at skabe et overskud kræves jo, at man skaber et tilbud, som er attraktivt og af høj kvalitet. Dette incitament til kvalitet kan i bedste fald medvirke til at inspirere andre udbydere af dagtilbud til nytænkning og udvikling, hvilket jo også gælder de offentlige tilbud.

Vi lægger endvidere vægt på, at kravene til de private udbydere, der vælger at etablere et alternativt dagtilbud, er de samme, både når det gælder centralt fastsatte krav og kommunens krav til dagtilbud.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

De Konservative er jo med i regeringen og dermed også bag det valgløfte, der er givet om, at man skal sænke loftet over brugerbetalingen, altså at forældrene skal betale mindre i brugerbetaling, end de gør i dag.

Hvordan stemmer det efter De Konservatives opfattelse med, at man med den her lov fjerner loftet over brugerbetalingen for de mange private institutioner? Hvis forældrene er henvist til at have deres barn i en institution omfattet af den her nye regel, vil der ikke være noget loft, og dermed kan de risikere at få en langt højere brugerbetaling, end de har i dag. Hvordan passer det med valgløftet?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu har jeg ikke hørt nogen konservativ komme med lige præcis dette valgløfte, men jeg vil sige, at når vi skaber forskellige løsninger, vil man selvfølgelig også have forskellige priser, afhængigt af hvad forældrene vælger.

Man kan derfor ikke putte det her i en kasse, hvor man generelt siger, at man vil sænke brugerbetalingen. Det, der er vigtigt i den forbindelse, er, at den service – f.eks. når vi skal på sygehus, når vi skal have vores børn passet, undervisning osv. – er et offentligt tilbud, som gælder alle borgerne her i landet. Her giver vi så mulighed for, at man kan vælge nogle andre løsninger, som måske passer til det behov, man har i den enkelte familie. Derfor kan jeg ikke rigtig se, at det har den store indflydelse på det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det her med valget forstår jeg ikke helt, for hvis nu der sker det, som regeringen selv lægger op til i bemærkningerne til lovforslaget, at kommunerne i landdistrikterne lukker de tilbud, der er i dag, og så kommer der i stedet profitbørnehaver ind, hvor der ikke er loft over brugerbetalingen, så har forældrene jo ikke umiddelbart det valg. Så kan de kun vælge – hvis de gerne vil have barnet til at gå i en institution tæt på, hvor de bor – at lade barnet gå et sted, hvor der ikke er loft over brugerbetalingen, og hvor barnet kan smides ud, hvis forældrene ikke kan betale.

Så jeg forstår ikke helt ordførerens argumentation om, at der stadig er et offentligt tilbud, som er omfattet af reglerne. Det nytter jo ikke, hvis det offentlige tilbud er meget, meget langt væk, især ikke, når vi snakker om små børn.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu skal jeg fortælle fru Line Barfod, at jeg faktisk bor i en landsby, så jeg kan udmærket forstå pointen. Men der ser jeg faktisk det her som en styrkelse, for hvad er alternativet i dag? Man får måske mulighed for at etablere en selvejende institution, men man kan også komme i en situation, f.eks. i en landsby, hvor en borgerforening vil gå sammen om at fastholde et pasningstilbud netop i den enkelte landsby, at kommunen siger nej, og derefter får man måske 5 eller 7 km til det nærmeste pasningstilbud.

Jeg vil sige, at her sikrer vi faktisk, at man i den enkelte borgerforening, eller hvad det er, har et alternativ, hvor kommunen ikke kan gå ind og sige nej. Så set i det perspektiv synes jeg, at det her vil gå hen og være en styrkelse.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren, og den næste ordfører er fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Til den sidste ordfører vil jeg sige, at så er det måske der, man skulle have sat ind i stedet for alle de andre steder, man sætter ind. Jeg synes sådan set, det er helt o.k., at man kan begynde at diskutere, at kommunen ikke kan have lov til at sige nej, men det er ikke det, det her forslag drejer sig om – alene. Det drejer sig jo om noget andet og langt mere.

Jeg ved godt, at De Konservative og Dansk Folkeparti siger, at de er helt fri for ideologier,

men er der noget, der er et ideologisk forslag, så er det det her forslag. Det er noget af det mest ideologiske, der har været fremsat længe. Det er det, fordi der meget klart står i forslaget, at det her drejer sig om, at private leverandører kan etablere sig – det har de ikke kunnet før på samme måde – og herunder have mulighed for at tjene penge på børnepasning. Klarere kan det jo ikke siges. Hvis ikke det er ideologi, og hvis ikke det er noget fuldstændig nyt i det danske samfund, så ved jeg ikke, hvad der er nyt i det danske samfund på det her område.

Kl. 16.55

Det, det handler om, er jo ikke alene dette lille landsbysamfund. Det handler om, at man her kan appellere til de ressourcestærke forældre og sige: I kan bare betale så og så meget mere, og det er helt i orden, for så etablerer vi nogle tilbud. Det har jeg sådan set ikke noget imod, hvis nogle private ville sige: Jamen vi laver nogle geniale institutioner, og så må I, kære forældre, betale for det. Det kan man sådan set også gøre i dag. Der er jo ikke nogen, der i og for sig kan forhindre, at man laver den type private ordninger.

Men det, der er det nye her, er, at de almindelige kommunale tilskud kommer med over i de her institutioner. Med andre ord: Det passer jo ikke, at en profit, hvis der bliver en profit, bare skabes ved hjælp af driften. Man skaber den også på basis af de sædvanlige kommunale tilskud. Ydermere kommer der nogle kommunale merudgifter til, for at private børnehaver kan begynde at tjene penge. Jeg synes ærlig talt, at det er temmelig groft.

Som man kan høre, er Det Radikale Venstre imod det her forslag, og vi synes ærlig talt, at det er helt utroligt, at vi nu pludselig for kommunale penge skal begynde at lade private tjene penge og så lade dem trække pengene ud. Det var sådan set helt acceptabelt, hvis de blev i børnehaven. Jeg har ikke noget imod private institutioner. Jeg er ikke ideologisk på den måde. Men jeg er imod, at private mennesker kan trække penge ud af nogle institutioner, hvis basisbeløb er kommunalt finansieret, og ydermere, at der lægges yderligere tilskud til, så de her private kan få lov til at tjene penge.

Det er derfor, vi afviser det her forslag. Vi har sådan set ikke noget imod et par af de andre forslag til ændringer, der er, men de er ret ligegyldige i den her sammenhæng.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg vil gerne bede ordføreren om at blive stående. Vi har et par korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Til fru Lone Dybkjær: Jeg kan forstå, at der er en vis skræk for, at man kommer til at tjene penge på det her, og at det er pointen for Det Radikale Venstre. Men at tjene penge på sådan en institution må jo et eller andet sted kræve, at man leverer en vare, en god kvalitet, altså at man egentlig giver et incitament til at levere en ydelse til den enkelte borger, som har en god kvalitet, og som er attraktiv for forældrene at placere deres børn i. Vil fru Lone Dybkjær udelukke, at dette incitament kan være med til at skabe ny inspiration og være med til at skabe endnu bedre tilbud – også i det offentlige?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har ikke noget imod, at der tjenes penge. Det skal der jo i det danske samfund, ellers kører det danske samfund ikke rundt. Spørgsmålet er, på hvad man kan tjene penge. Jeg er altså imod, at man kan tjene penge på børnepasning på den måde, som det her forslag indebærer, nemlig ved store kommunale tilskud. Det er det, jeg har noget imod.

Så hører jeg nok også til dem, der mener, at de institutioner, vi har i dag, drives så godt, som de overhovedet kan, og at det derved vil være rettet mod meget ressourcestærke forældre.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ønsker hr. Per Ørum Jørgensen en anden kort bemærkning? Værsgo.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes ikke rigtig, at jeg fik svar på mit spørgsmål. For det, at der skabes nye muligheder, nye tilbud, giver det ikke tit en tendens, vi ser i samfundet, som er med til at udvikle og inspirere andre? Kunne det her i realiteten ikke gå hen og blive et aktiv også for de offentlige tilbud, ved at man får gode ideer på baggrund af det her forslag?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige, at det sådan set ikke er det, at private kan gå ind og etablere tilbud, for det er

der jo også mulighed for i dag. Det, der er hele kernen, er, om der kan trækkes penge ud af institutionerne, som kommer fra pasning af børn. Det er det, der står her. Det er meningen med forslaget, at private leverandører kan etablere sig, herunder have mulighed for at tjene penge på børnepasning. Klarere kan det jo ikke siges, og det er vi imod. Klarere kan det vel heller ikke siges.

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre og fru Lone Dybkjær er imod, at man tjener penge på børnepasning, men alle pædagoger tjener jo penge hver dag, når de har deres arbejde i puljeordninger og i kommunale pasningsordninger; vores dagplejere tjener penge hver dag ved at passe vores børn. Og hvis man bare drager parallellen til vores sundhedsvæsen, så er det således, at sundhedsydelse, som amterne leverer til vores borgere, jo også en gang imellem bliver købt hos private sygehuse, og de tjener altså også penge. Så jeg synes, at vi nu i 2005 bør have en mere afslappet holdning til det her med, hvordan vi kan udvide mangfoldigheden i vores børnepasningstilbud, og jeg synes, at det er det, vi skal koncentrere os om, nemlig at give forældrene mulighed for at vælge frit.

Vi må komme over det step, der hedder, at det er meget, meget farligt, at private sygehuse tjener penge. De, der vil etablere børnepasning i fremtiden, skal også have mulighed for at tjene penge.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Problemet er jo ikke at tjene penge, men at de private institutioner kan trække et eventuelt overskud ud af driften – o.k.? Det, vi har noget imod, er, at det sker ved hjælp af store tilskud fra det offentlige: tilskud til selve børnepasningen og oven i købet merudgifter i forbindelse med etablering af netop den her ordning for de private.

Det står med andre ord klart i bemærkningerne under negative konsekvenser/merudgifter, at der er kommunale merudgifter, samtidig med at det i lovforslaget siges, at hele meningen er, at private, når der er de kommunale merudgifter, skal kunne trække et eventuelt overskud ud af driften. Der er jo ikke noget overskud i denne her drift, medmindre forældrebetalingen bliver

fem eller ti gange højere end i dag, hvis ikke der var det her kommunale tilskud. Det er bare det.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Overskud ud af driften eller overskud hos eksempelvis private sygehuse? Jeg kan ikke helt forstå forskellen, for i dag er det således, at en lang række patienter jo synes, det er fantastisk, hvis de kan komme til hos private leverandører af sundhedsydelser. De har altså ikke penge med hjemmefra, for det er offentlige kroner, der betaler for deres behandling. De private sygehuse tjener altså penge, men det skal heller ikke kunne lade sig gøre i Danmark, som jeg forstår det, hvis man skal følge logikken i det her, når Det Radikale Venstre ikke ønsker at give mulighed for, at private kan løse børnepasningsopgaver.

Vi skal bare prøve at drage paralleller her, inden vi på et enkelt område prøver at hugge bremsen i, som de radikale ønsker at gøre her. Vi har allerede de forskellige mangfoldige muligheder og bruger privat og offentligt i dag.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Hans Andersen vil jeg bare sige, at jeg nu altså heller ikke er nogen varm fortaler for de private hospitaler.

Jeg mener, at det, man skulle have gjort, er, at man skulle sikre, at det offentlige system var optimalt fungerende, og det mener jeg ikke man gør ved at lave et parallelt regi af private hospitaler, der så konkurrerer på helt andre betingelser end det offentlige.

Jeg synes på samme måde med børneinstitutioner, at man skal give optimale betingelser for de offentlige institutioner inden for de rammer, der nu engang er. Skal der være nogle ekstraudgifter, og det er der her, så synes jeg, at man skulle give midler til institutionerne, til at de kunne forbedre betingelserne for børnene, og ikke til, at private kan trække et overskud ud.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er endnu et par korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil spørge, om fru Lone Dybkjær tror, at danske forældre vil have deres børn gående hos pengegriske bagmænd. Det var det ene spørgsmål.

Så vil jeg også godt spørge, om det er De Radikales opfattelse, at forældrene ikke selv ved, hvad der er bedst for deres børn. Jeg vil også godt understrege, at det jo stadig væk er kommunerne, der skal sikre, at der er de pladser, der er behov for, og at det er kommunerne, der skal sikre, at kvaliteten er god nok i samtlige de institutioner, der findes i kommunen, uanset om det er private institutioner eller offentlige institutioner eller selvejende institutioner.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror bestemt, at forældre er meget velegnede til bedst at sikre deres egne børn. Det er jeg fuldstændig enig med ordføreren i, men jeg synes også, det er meget vigtigt, at forældre har et reelt frit valg. Og det, man hele tiden kan frygte, er, at hvis man laver alt ekstra på det private, så får det offentlige ikke ordentlige muligheder, og derved bliver der ikke et reelt frit valg for forældrene.

Kl. 17.05

Og så ved jeg kun, hvad der står her i lovforslaget. Jeg ved kun, at hovedintentionen med det her lovforslag er, at private kan etablere sig på det her område og trække et overskud ud. Det er ikke mig, der har fundet på det. Det er, hvad der står som motivet for hovedforslaget. Man siger, at private ingen interesse har i det her, hvis ikke de kan få et overskud. Det må hr. Martin Henriksen gerne kalde pengegrisk, jeg har ikke gjort det.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det lå i ordførertalen, at man var pengegrisk, når man kunne tillade sig at tjene penge på at drive private institutioner.

Jeg lagde også mærke til, at fru Lone Dybkjær var inde på – andre ordførere har også været inde på det – at der vil ske en opdeling i samfundet på grund af de her muligheder for at oprette private institutioner.

Så vil jeg høre, om fru Lone Dybkjær vil erkende, at der bl.a. i 1990'erne kom en stor opdeling i samfundet på grund af den politik, som er blevet ført. Man har skoler og institutioner osv., hvor der er tosprogede elever, hvor der går fattige børn, og så har man skoler, hvor der udelukkende går danske børn. Så med hensyn til den frygt for, at der kommer en opdeling i samfundet, vil jeg bare sige, at det er der sådan set allerede.

Det her lovforslag har en formålsbestemmelse, som siger, at institutionerne skal være medvirkende til at fremme forståelse for integration osv. i det danske samfund, og derved går man faktisk ind og modvirker den opdeling, som jo bl.a. kom i 1990'erne, da der var en SR-regering.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Martin Henriksen vil jeg gerne sige, at jeg synes, at en af de vigtigste opgaver i øjeblikket i forbindelse med mennesker med anden etnisk baggrund og os selv med almindelig dansk etnisk baggrund er at fremme en ordentlig integration.

Så vil jeg godt sige, at det, der står her i forslaget om dagtilbuddene, der skal medvirke til at understøtte osv., hvilket hr. Martin Henriksen var inde på i sin ordførertale, jo ikke kun gælder de private institutioner, altså det gælder dem alle. Det er en generel tilføjelse, som ikke har noget med alene de private børnehaver at gøre. Det er en generel tilføjelse, så det kan ligesom ikke bruges i den her sammenhæng.

Så vil jeg godt sige, at jeg ikke har gjort andet end at læse op af lovforslaget. Det forstår jeg er provokerende nok i sig selv. Der står meget klart her, hvad formålet er: »Lovforslaget indeholder to hovedelementer:« osv. »... og mulighed for, at privatinstitutionerne kan trække et eventuelt overskud ud af driften.«

Tidligere har private leverandører åbenbart ikke haft lyst til at etablere sig – indirekte står der det – hvis ikke de kan tjene penge på børnene, og derfor vil man fremsætte et lovforslag, der gør det muligt for dem at gøre det.

Det er lovforslaget. Det er ikke noget, jeg har fundet på.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg skal bare høre, om jeg hørte fru Lone Dybkjær rigtigt: Er det rigtigt forstået, at fru Lone Dybkjær mener, at politikere kan levere det perfekte, mens det private erhvervsliv intet har at bidrage med, når det kommer til daginstitutioner og hospitaler?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nej, jeg mener sådan set, at det private har noget at komme med. Jeg mener bare ikke, at man skal kunne tjene penge på børnepasning, når hele basis er offentlige tilskud. For det er det jo.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg vil bare spørge: Har fru Lone Dybkjær nogen sinde hørt om andet end godgørende eksempler, hvor det private erhvervsliv er gået ind og har bidraget med noget, uden at der var profit i det?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu kan det jo ikke nytte noget, at jeg siger, at jeg ikke har forstået spørgsmålet, for jeg forstår, at hr. Søren Pind ikke kan komme tilbage igen. Men jeg bliver nødt til at sige, at jeg ikke helt forstod det.

Jeg tror, at private kan gøre ting udmærket og godt. Jeg tror også, at der er private, der har et socialt ansvar og også kunne forestille sig, at der blev etableret institutioner, uden at de nødvendigvis ønsker at tage profit ud af dem. Det tror jeg godt kan lade sig gøre. Men det er sådan set ikke det, der står i lovforslaget.

Der står tværtimod i lovforslaget, at private ikke vil etablere sig på det her marked, medmindre de kan tjene penge. Det står der direkte.

Hvis der havde stået i lovforslaget, at de gerne ville etablere sig her, og at det ville man nu åbne op for, fordi der er administrative besværligheder, så havde det været en helt anden diskussion, vi havde haft.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu virker det, når man hører de borgerlige ordførere stille spørgsmål til fru Lone Dybkjær, nærmest som om det i dag kun er offentlige børnehaver, vi har på det her område. Derfor vil jeg godt bede fru Lone Dybkjær bekræfte, at vi har en mængde forskellige børnehaver, frie børnehaver af den ene eller den anden slags, puljeordninger, og hvad ved jeg. Det er sådan set ikke det, det her lovforslag handler om.

Det handler sådan set heller ikke om at forbedre forholdene for børnene. Det handler kun om, som fru Lone Dybkjær også flere gange har sagt, hvilket jeg godt vil bede fru Lone Dybkjær om at bekræfte, at private skal kunne trække profit ud af børnepasningen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan heller ikke læse lovforslaget på anden vis. Nogle af de ordførere, der har været heroppe, har sagt, at det er, for at det skal være muligt

at lave virksomhedsbørnehaver og alle mulige andre ting, og det synes jeg udmærket man kan gøre i dag. Det er slet ikke der, forskellen er. Forskellen er, om man skal kunne trække penge ud af institutionerne, eller om man ikke skal kunne trække penge ud af institutionerne.

Jeg har ikke noget imod, at man tjener penge, men jeg har noget imod, at man skal tjene penge i kraft af offentlige tilskud og med dette forslag oven i købet i kraft af offentlige merudgifter. Det kan ikke lade sig gøre, medmindre man poster alle de penge i, der står i bemærkningerne man vil. Det er da interessant, at Venstre og Konservative – Dansk Folkeparti skal jeg ikke udtale mig om – synes, at det er fedt, at man poster en masse offentlige penge ud i private virksomheder, som dermed skal have lov til at trække et overskud ud. Det er sådan set lidt nyt for mig, men jeg er jo også ny nu.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Mange tak. Jeg vil gerne med det samme løfte sløret for, at SF altså ikke støtter det her lovforslag.

Vi mener, det repræsenterer et helt grundlæggende opgør fra regeringens side med nogle helt fundamentale principper i den danske velfærdsmodel. Familie- og forbrugerministerens lovforslag er en genfremsættelse af lovforslaget om, at private driftsherrer skal kunne drive daginstitutioner, og at de skal kunne tjene penge på det, og at det nuværende loft på forældrebetalingen på henholdsvis 30 pct. og 33 pct. skal væk, sådan at de nye private daginstitutioner kan koste det, de vil.

Vi er også imod, at private skal kunne tage overskuddet ud. Det er der nogle der har det fint med, men det har vi ikke. Vi synes, det er højest ubehageligt at se på. Der har på et tidspunkt været en diskussion om narkobehandling, stofmisbrug osv., og det er ret ubehageligt at se på, at folk kan skaffe sig formuer på andres ulykker.

Vi er imod det her, fordi det betyder en deling af børn i førskolealderen. Vi har altid eller i hvert fald i mange år her i Danmark bestræbt os på at holde børn samlet i et forløb. Vi har bestræbt os på det ud fra demokratiske hensyn. Vi har ønsket, at arbejdsmandens børn skulle gå i

daginstitution og i skole sammen med direktørens børn for at sikre, at vi kunne holde sammen på et samfund, der består af mange forskellige sociale grupperinger.

Det, man lægger op til her, tror jeg enhver vil kunne bekræfte, er, at man får fordelt børn, sådan at de børn, hvis forældre har råd, kan være i de børnehaver, der er dyre, hvor der ikke er noget loft, altså de private. Forældre, der ikke har råd til at betale mere end loftsbeløbet, vælger så de offentlige, og så har vi fået den deling af børnene, som vi har bekæmpet i en årrække.

Så har der været en del sammenligninger med Norge. Norge har meget kraftigt udbygget den private sektor, fordi de kom meget sent i gang med de offentlige udbygninger. Derfor var de også nødt til at søge hjælp hos de private. Men vi er jo ikke i den tvangssituation. Deres erfaringer er helt entydige, nemlig at de private institutioner ikke vil tage børn med problemer, at de ikke vil tage handicappede børn, at de ikke vil tage børn, der er tosprogede osv., plus at det er fantastisk svært at sikre informationer fra de private børnehaver til det offentlige system, fordi de konkurrerer om, hvem der skal stå for de kommende børnehaver, og så udleverer man ikke oplysninger.

Endelig synes jeg, at man skal mærke sig, at der ikke er en eneste af dem, der arbejder med børn, som har ønsket det her forslag. Det gælder de organisationer, der arbejder inden for området, og det gælder forældreorganisationer.

Det kunne godt ligne, at man tilstræber at ændre den danske velfærdsmodel hen i retning af den amerikanske model, hvor man ønsker øget brugerbetaling, hvor man ønsker øget deling af børn, og hvor man ønsker et grundlæggende opgør med store dele af den velfærdsordning, vi har i dag. Det er i det lys, vi skal se forslaget.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Der er stor brug for at gøre noget med hensyn til de danske vuggestuer, børnehaver og dagtilbud i det hele taget. Det har længe været et stort emne, at der er brug for en kraftig ressourcetildeling.

Kl. 17.15

Man har gjort utrolig meget igennem mange år for at sikre, at der var pasningstilbud til alle. Det er nu snart ved at være nået, men det har

man altså opnået ved, at der er sat alt for mange børn ind i børnehaverne på alt for lidt plads og med alt for få voksne til at tage sig af dem.

Så hvis man virkelig ønskede at gøre noget for børnene i Danmark, var det, man skulle gøre, at sikre, at vi kunne ansætte mange flere og få nogle meget bedre forhold i børnehaverne. Det kunne man sådan set gøre rimelig nemt, hvis man ville.

Der er 7.000 arbejdsløse pædagoger og pædagogmedhjælpere i Danmark i dag. Dem kunne man ansætte alle sammen. Det ville koste 100 mio. kr. om året netto, fordi man sparer dagpengene og får mere ind i skat og moms. 100 mio. kr. – det er langt mindre end det, regeringen samlet har sagt at den vil tilføre området, så den kunne gøre noget, hvis det, den var optaget af, var at sikre bedre vilkår for børnene.

Men det er med det her forslag klart, at det ikke er det, denne regering og Dansk Folkeparti er optaget af. Det, de er optaget af, er at lave et ideologisk korstog for, at private firmaer skal have ret til at tjene penge på alle dele af velfærdssamfundet, selv på pasning af børn.

Det er fremgået tydeligt af debatten, at det her forslag ikke har noget som helst at gøre med, at der skal være en større valgmulighed mellem forskellige slags tilbud. Der er et hav af forskellige slags tilbud i dag. Der er skovbørnehaver, gårdbørnehaver, havbørnehaver og meget andet. Der er virkelig mange muligheder for at vælge, hvad det er, man gerne vil have sit barn i. Det er ikke det, der er problemet.

Det eneste, der ikke er mulighed for i dag, er, at private firmaer kan tjene penge på børnene, fordi man har været optaget af at skabe gode tilbud til børnene, frem for at nogen skulle tjene penge. Men for denne regering er det vigtigste altså, at nogle skal kunne tjene penge på børnene. Det er rent ideologisk betinget.

Dertil kommer så, at man fjerner loftet over brugerbetaling. Så Venstres store valgløfte om, at man nu sætter brugerbetalingen ned for børnefamilier, bliver rent bluff, når man gennemfører det her forslag, hvor der ikke er noget loft over brugerbetalingen.

Og så kommer der så det, som jeg synes siger alt om menneskesynet hos regeringen og hos Dansk Folkeparti, nemlig at man åbner mulighed for, at børn kan smides ud af vuggestue og børnehave, hvis forældrene ikke kan betale. Hvis den ene af forældrene kommer ud for arbejdsløshed eller sygdom og de ikke kommer så langt ned i samlet husstandsindkomst, at de kan

få en fuld friplads, og derfor ikke længere har råd til at betale for den plads, de har, bliver barnet smidt ud. Så oveni, at familien har problemer, kommer de også til at have det problem, at deres barn ikke længere kan gå sammen med sine kammerater. Det synes jeg ikke er noget rart menneskesyn at have.

Så er der hele den del, der handler om kommunerne. Vi ved, at kommunerne har en meget trængt økonomi, og den bliver endnu værre, når kommunalreformen bliver gennemført. Der skriver regeringen så meget klart i bemærkningerne, at den forudser, at kommunerne vil lukke institutioner i landdistrikterne, og så kan der i stedet komme private firmaer ind, der kan tjene penge.

Det vil sige, at det, folk kan se frem til, er nøjagtig det samme, som vi har set på skoleområdet, at man lukker de offentlige tilbud, og at der så oven i købet kan komme private firmaer ind og oprette tilbud. Det vil sige, at det bliver endnu dyrere for folk at bo i landdistrikterne. Vi risikerer, at vi får en endnu større afvandring, eller som nogle ordførere har været inde på, at virksomhederne så kan have børnehaverne.

Nu har man snakket meget om, at forældre og børn skal have mere tid sammen, og det, regeringen åbenbart synes vil være rigtig god kvalitetstid, er, at forældre og barn så kan bruge halvanden time sammen i bilen på vej hjemmefra og hen til virksomheden, hvor barnet så kan gå i børnehave, og så halvanden time tilbage igen.

Jeg synes hellere, at man skulle se på at skabe nogle muligheder for, at forældrene kunne gå ned i tid eller bo tæt på deres arbejdsplads, så dan at forældre og børn havde tid sammen derhjemme, frem for at de skal have tid i bilen, når de pendler frem og tilbage, hvor der så også bliver den afhængighed af virksomheden, at hvis forælderen mister sit job, mister barnet også sin børnehaveplads.

Som det nok klart er fremgået, kan Enhedslisten ikke støtte det her forslag.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Fru Line Barfod angreb mit menneskesyn ved at sige, at vi kunne finde på at smide børn ud af institutionerne, hvis forældrene af en eller anden årsag ikke kunne betale.

Der vil jeg godt sige, at servicelovens § 26 også gælder for privatinstitutionerne, og det vil sige, at der er mulighed for at få søskendetil-

skud og fripladstilskud, hvis forældrene ikke kan betale. Så skulle den være klaret.

Så vil jeg også godt sige, at hvis det her lovforslag bliver vedtaget, og det gør det, fordi Dansk Folkeparti støtter det, vil der være mulighed for, at der kan komme flere skovbørnehaver, flere havbørnehaver og flere virksomhedsbørnehaver, og det er jo positivt, så vidt jeg kan forstå på fru Line Barfod.

Betyder det så, at Enhedslisten nu har ændret holdning og vil støtte lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at der stadig er mulighed for søskenderabat og fripladstilskud osv. Men det ændrer ikke ved, at man har muligheden for at smide børnene ud, hvis forældrene ikke kan betale. Den mulighed eksisterer ikke i dag.

Kl. 17.20

I dag siger vi, at det er vigtigt, at børnene kan gå i børnehave. Ligesom vi aldrig kunne drømme om at smide et barn ud af folkeskolen, kunne vi i dag heller ikke drømme om at smide et barn ud af børnehaven, fordi vi først og fremmest i Danmark opfatter børnehaver som noget, der er godt for børnene, og ikke bare som en opbevaring. Med det her forslag går man ind og siger, at børnene nu skal kunne smides ud, når forældrene ikke kan betale. Børnehaver bliver en vare på linje med mange andre ting.

Gårdbørnehaver osv. er en mulighed, der er der i dag. Der er ikke noget behov for, at private skal kunne tjene penge på at lave børnehaver, for at man kan lave skovbørnehaver. Der bliver lavet masser af skovbørnehaver og havbørnehaver osv. over hele landet. Det behøver vi ikke den her lovændring til.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Så vil jeg bare minde fru Line Barfod om, at der i den verden, vi lever i, faktisk er børn, der bliver smidt ud af folkeskolen af forskellige årsager. Det sker, og der kan forekomme tilfælde, hvor der er et barn, som er i en institution, hvor de pædagoger, der er til stede, måske ikke er i stand til at håndtere det barn, og hvor man så finder en anden plads til det barn. Det tager den her lov jo også højde for.

Det er i sidste ende kommunens ansvar at finde pladser til de børn, som der skal være pladser til, så det er ganske enkelt ikke korrekt, at det

her vil forvride noget socialt på nogen måde. Det dækker lovforslaget ind.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der er meget stor forskel på at sige, at der er et barn, som ikke kan rummes i en børnehave eller i en folkeskole, fordi der er nogle massive problemer af den ene eller af den anden art, og så at sige, at de børn, hvis forældre ikke har råd til at betale, bliver smidt ud.

Når man begynder at dele børnene ud fra, om deres forældre har penge eller ej, er det et totalopgør med den måde, hvorpå vi hidtil har set på tingene i Danmark, hvor vi har sagt, at børnene skal gå sammen, og at hensynet skal tages til børnene og ikke ud fra forældrenes pengepung. Så det er en afgørende ændring i sammenligning med det, man har i dag.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste taler er familie- og forbrugerministeren.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne takke for de indlæg, der har været under debatten. Jeg vil gerne takke ordførerne fra Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti for støtte til forslaget og for bidrag til en god debat. Og jeg vil gerne takke ordførerne fra De Radikale, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten for bidrag til en god debat.

Det er i det her lovforslag sådan, at vi sikrer forældrene mulighed for at vælge mellem offentlige og private daginstitutioner og skaber grundlag for flere valgmuligheder, end der er i dag. Jeg har det sådan, at jeg synes, at det er godt og vigtigt og rigtigt at sikre mangfoldigheden, også når det gælder dagtilbudsområdet.

Jeg har også stor tiltro til, at forældre nok skal forstå at vælge det bedste for deres børn, og det er vel lige præcis der, forskellen går mellem dem, der støtter det her forslag, og dem, der er imod. Vi er nogle, der har tillid til, at udgangspunktet er, at folk forstår at vælge selv. Folk forstår at påtage sig et ansvar, vi kan godt give dem frihed og valgmuligheder, for vi har tillid til, at mennesker forstår at træffe de valg, der er rigtige for dem og deres børn.

Så er der andre her i salen, som har den opfattelse, at politikerne – vi herinde i Folketinget – er lidt klogere. Vi ved bedre, hvad der er godt for

børnene, og derfor skal man passe på med at give forældrene for mange valgmuligheder. Det er, sådan som jeg ser det, sådan, man kan trække forskellen i holdninger op i den her sag. Jeg synes, det er sundt, at vi får anskueliggjort, hvori forskellene består, også i en sag som den her.

Personligt synes jeg altså, at det er en klar forbedring, at forældrene selv kan vælge det pasningstilbud, som netop modsvarer deres behov. Vi imødekommer de forældre, der har oplevet, at de ikke kan få et tilbud, der passer deres og barnets behov og derfor gerne vil noget andet.

Jeg synes også, det er vigtigt – ikke mindst i lyset af den debat, der har været – at fremhæve, at privatinstitutioner ikke nødvendigvis behøver at opkræve en højere forældrebetaling, men at der er mulighed for det. Det må være forældrenes frie valg, om de vil betale mere eller de ikke vil. Jeg tror sådan set, at forældrene vil overveje fordele og ulemper ganske nøje, altså også den højere forældrebetaling, inden de beslutter sig til, hvor de vil have passet deres børn.

Kl. 17.25

Så er det jo sådan, og det er, som om man fuldstændig overser det fra modstanderne af forslaget side, at der i sidste ende jo så er pladser i det sædvanlige kommunale system til sædvanlig takst. Dem kan man jo bare vælge, hvis det er sådan, at man ikke vil de højere takster, hvis der bliver højere takster i nogle af de her tilbud, som nu formentlig vil dukke op.

Jeg synes jo også, at det er væsentligt at være opmærksom på, at de private institutioner, der kan komme på tale her, jo vil lukke igen, hvis forældrene ikke ønsker at bruge dem. Hvis de ikke lever op til forældrenes krav og forventninger, så vælger forældrene dem jo fra igen. Jeg synes, det er helt i orden, at børnehaver og vuggestuer og tilbud til børn i skolealderen også skal være konkurrencedygtige.

Der har jo også fra tid til anden, når det her har været diskuteret, været udtrykt nogle bekymringer over tilsynet med de private institutioner. Og der er det i hvert fald vigtigt at understrege, at kommunerne har en tilsynsforpligtelse, og hvis en privat institution ikke lever op til godkendelseskravene, så kan institutionen simpelt hen ikke fortsætte. Godkendelsen bliver trukket tilbage, og tilskuddet stopper.

Så har der været en gevaldig debat om det her med at tjene penge. Jeg synes, at flere af ordførerne udmærket har redegjort for det, bl.a. hr. Hans Andersen, som klart redegjorde for, at der jo også tjenes penge på mange andre tilbud i

dag. Der er masser af eksempler på private virksomheder, som via offentlige midler som bidrag til at finansiere deres drift tjener penge på det.

Det er vel også sådan, som hr. Hans Andersen også påpegede, at der i dag tjenes penge på det her område. En hvilken som helst, som arbejder i systemet, altså som arbejder på daginstitutionsområdet, arbejder der jo for at tjene penge. Det er der vel ikke noget galt ved.

Jeg takker under alle omstændigheder for den gode debat. Jeg synes, det er sundt med en god debat, ikke mindst når holdningerne kan blive trukket så klart op, som de er blevet i dag. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen af forslaget, og vi vil naturligvis fra ministeriets side bidrage med at svare på de spørgsmål, der måtte være under udvalgsbehandlingen.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg vil gerne bede ministeren blive stående. Der er en lang række korte bemærkninger, så den gode debat kan fortsætte. Fru Lotte Bundsgaard.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først vil jeg sige, at ministeren taler mod bedre vidende, når ministeren siger, at vi er imod forældrenes frie valg. I dag er det jo sådan, at vi som forældre kan vælge, hvilken slags daginstitution vi gerne vil have vores børn i, om det skal være en skovbørnehave, en almindelig børnehave eller en børnehave, der praktiserer den ene eller den anden pædagogik. Så der mener jeg, at ministeren sikkert også godt selv ved, at han taler mod bedre vidende.

Men jeg har sådan et konkret spørgsmål til ministeren. Jeg vil høre, om ministeren kan garantere, at de forældre, der har fuld friplads, også får det her frie valg. Hvis man forestiller sig en mor, der kan vælge en vuggestueplads med fuld friplads, der koster 3.000 kr. i offentligt regi, kan hun så bruge hele fripladsen til en privat daginstitution, hvor forældrebetalingen er 5.000 kr.? Eller er det kun dem, der har penge, der får sådan et fuldstændig frit valg? Eller vil hele pladsen blive dækket, uanset om man vælger en offentlig eller en privat institution?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Fru Lotte Bundsgaard mener, jeg taler mod bedre vidende, når jeg siger, og så citerer fru Lotte Bundsgaard mig for at sige, at jeg ikke mener, at

modstanderne af forslaget går ind for frit valg. Jeg synes jo, det fremgik meget tydeligt, at bl.a. fru Lotte Bundsgaard ikke går ind for, at forældrene skal have mulighed for at vælge private institutioner. I hvert fald hvis det er sådan, at der skulle ske det helt skrækelige efter Socialdemokratiets opfattelse, at de pågældende institutioner skulle kunne tjene penge på det her. Så skal der sandelig ikke være mulighed for, at forældrene kan vælge sådan nogle institutioner.

Jeg må forstå det sådan, at det er, fordi forældrene ikke kan overskue det eller ikke er i stand til at vurdere det fornuftigt, for hvorfor ellers ikke give dem muligheden?

Med hensyn til at få pladser i de her institutioner vil det jo være sådan, at de nye institutioner ikke kan afvise pladser. Hvis de har ledige pladser, kan de jo ikke afvise pladser over for nogen. Jeg kan ikke umiddelbart her redegøre for den nærmere teknik omkring tilskudsordningerne, men det vil jeg da meget gerne bidrage med under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Ministeren ved jo udmærket godt, hvad der er afgørende for os forældre. Det er, at vi kan vælge en institution, der passer til vores børn. Derfor er det heldigvis også sådan, at vi har en mængde frie børnehaver, en mængde børnehaver, der har en anderledes pædagogik, skovbørnehaver, og hvad ved jeg, så vi kan vælge et tilbud, der passer til lige netop vores barn.

Kl. 17.30

Det, vi er imod, er, at man skal kunne tjene penge på at forringe det pasningstilbud, man giver vores børn, nemlig ved at skære ned på driften og så trække pengene ud. Der synes vi, at vi vil stå på børnenes parti.

I forbindelse med mit andet spørgsmål tror jeg, at vi har fat i noget centralt, nemlig det, at ministeren ikke her vil love, at hende, der har fuld friplads til sit barn i en offentlig institution, også får fuld friplads til sit barn i en privat institution. For sådan er det jo ikke. Dem, man vil give fuld friplads, er dem, der vælger det offentlige tilbud. Alle os, der har penge, kan så vælge det private. Men det kan hende, der har fuld friplads, ikke. Der vil man højst sandsynlig ikke gå ind og dække hele forældrebetalingen.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu skal vi altså høre, at det her skulle dreje sig om at tjene penge på at forringe vilkårene for pasningen. Nu må jeg jo ikke stille spørgsmål til fru Lotte Bundsgaard, og fru Lotte Bundsgaard har ikke flere muligheder for at kommentere det, men ville det ikke være nærliggende at tro, at hvis nu der var en institution, som tjente penge på at forringe pasningstilbuddets kvalitet i forhold til det kommunale system, så ville de pågældende forældre tænke: Så vil vi da hellere blive i det kommunale system, som vi har i dag, hvor kvaliteten er bedre?

Sådan tror jeg da, forældrene ville tænke. Så ville de altså ikke have deres børn gående i den børnehave, og så må den jo lukke, hvis der ikke er nogen, der vil have børnene gående der. Sådan hænger det sammen. Så jeg tror ikke, der er noget at bekymre sig om, medmindre man stadig væk ikke har tiltro til forældrenes vurderingsevne. Det er det, jeg påstår at man ikke har, når man er imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu kan vi jo påstå en hel masse om, hvad vi hver især mener. Jeg vil også påstå, at ministeren måske burde bevæge sig ud i virkeligheden og snakke med nogle af de mennesker, hvor økonomien sætter en begrænsning for valgene, for det er nemt at have frit valg, hvis man har mange, mange tusinde kroner til rådighed om måneden, så man kan vælge frit. Men det er ikke nemt at have frit valg, hvis man må vende hver en femøre og knap nok har til huslejen og til maden. Så betyder det ret meget, om man skal betale 1.000 kr. mere eller mindre om måneden.

Det vil sige, at hvis man skal betale ekstra for at få sit barn i den gode børnehave, så har man ikke det frie valg, hvis det betyder, man så ikke har råd til at købe maden eller ikke har råd til at købe vinterstøvlerne.

Det, man kan risikere med det her, er jo – og der må ministeren kunne svare – om de børn, hvor forældrene i det offentlige har fuld friplads, også får fuld friplads i en privat institution, eller kan der være noget forældrebetaling, som ikke bliver dækket af fripladstilskuddet, hvis forældrebetalingen i profitbørnehaven er højere end i den offentlige?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er jo interessant at høre, at fru Line Barfod sådan lidt beklagende siger, at man kan påstå meget om andres synspunkter, sådan tror jeg det blev sagt. Tænk, jeg hørte for lidt siden, at fru Line Barfod tillod sig at sige noget om andres menneskesyn, så jeg er da vist ikke den eneste, der har holdninger om, hvad andres synspunkter er. Jeg synes endda, at fru Line Barfod går betydelig videre, end jeg gør i den måde, hun omtaler andre menneskers synspunkter og motiver for at gøre det, de gør, på. Jeg synes faktisk, det var en temmelig grov bemærkning, fru Line Barfod kom med før, må jeg sige.

Så til spørgsmålet om, om det betyder noget, om man skal betale mere. Hvis man ikke har så mange penge, betyder det så noget, at man skal betale mere? Selvfølgelig gør det da det. Det er da klart. Det er vi da også opmærksomme på, men jeg synes igen, man overser, at de, som ønsker at benytte sig af de almindelige kommunale pasningsordninger, jo fortsat bare kan gøre det.

Vi forringer ingenting, og der er jo ingen, der siger, at de private institutioner, som nu tilbyder pasning som følge af det her forslag, vil opkræve mere. Det er en mulighed, at de kan gøre det, men der er jo ingen, der siger, at de vil opkræve mere, for de må jo også være opmærksomme på, at der er en konkurrence her, og forældrene skal virkelig have noget for pengene, hvis der bliver opkrævet mere. Så det er slet ikke givet, at det vil være sådan.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren siger, at folk bare kan vælge det offentlige tilbud. Hvis nu der sker det, som regeringen og ministeren selv forudsiger i bemærkningerne til lovforslaget, at kommunerne lukker de tilbud, der er i dag, hvor der ikke tjenes penge i landdistrikterne, så der i stedet skal oprettes tilbud, hvor der ikke er loft over egenbetaling, over brugerbetalingen, så har man jo ikke det valg. Så skal man i hvert fald transportere sig meget, meget langt, og det koster også, efter at regeringen har sikret, at brugerbetalingen på den offentlige transport er blevet hævet.

KL 17.35

Det er så den ene del af det. Den anden del er, at ministeren ikke mener, at der skulle være no-

gen nødvendighed i, at brugerbetalingen bliver højere i de private tilbud end i de mange andre tilbud, der er i dag.

Jeg kan ikke se, hvordan private firmaer skal tjene penge på det. Det kan de vel kun, hvis de enten sætter en højere betaling eller yder en lavere kvalitet, ellers er der vel ikke mulighed for at have et overskud af det. Hvor ser ministeren, at pengene skulle komme fra, hvis ikke man enten sætter en højere betaling for forældrene eller yder en dårligere kvalitet end den, der ligger i det offentlige i dag?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Hvordan skal man kunne tjene penge på det? Nu er det jo ikke et lovkrav her, at der skal tjenes penge. Det, der står i lovforslaget, er, at det er muligt, hvis det er sådan, at der er et overskud, at man så kan trække det overskud ud, forudsat at der er et overskud, men der står jo ingen steder, at der skal være et overskud.

Vi stiller jo ikke krav om, at de skal tjene penge. Der kan jo være mange gode grunde til at oprette sådan en privat institution. Vi tror så, at det i høj grad er en blokering for mange, som ville give tilbuddet, at de ikke har mulighed for at trække et eventuelt overskud ud, men det er jo ikke et krav.

Men lad os så sige, der var et overskud. Hvordan kunne det opstå? Ja, det kunne jo være, fordi man opkræver mere. Det er klart. Det kan være, at det skaber et overskud, men så er det forældrene, der frivilligt vælger at betale det mere. Har fru Line Barfod slet ikke forestillet sig, at det også kunne være, at der var nogle, som kunne gøre det bedre?

Vi skal vel også være lidt ambitiøse. Det er jo ikke altid sådan, at noget, der koster flere penge, også er bedre. Det kan jo også være, at der nogle gange er nogle, som er kreative, som får nogle gode ideer til at gøre tingene mere effektivt, gøre tingene på en bedre måde, og det kunne skabe et overskud.

Det synes jeg da bestemt er en mulighed, og det kunne inspirere andre også i det offentlige system til at gøre det bedre. Jeg synes, de offentlige institutioner gør det fremragende, men vi kan jo hele tiden have ambitionen om, at man kunne gøre det endnu bedre, hvis man bruger sin kreativitet.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ministeren indledte bl.a. med at sige, at der var politikere til stede her, som var klogere end befolkningen som sådan, og jeg vil meget gerne påpege, at jeg ikke tilhører gruppen af de politikere, for jeg er meget tungnem. Jeg forstår ikke helt, hvad ministeren mener, når han siger, at det kan komme børnene til gode med de her private daginstitutioner.

Man kan til hver en tid samle en gruppe forældre, som kan etablere en fri børnehave, en puljeordning. Hvordan er det konkret, at dette her kommer børnene til gode til forskel for de muligheder, der i forvejen er på området i dag?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg bliver lige nødt til indledningsvis at korrigere fru Pernille Vigsø Bagge en lille smule, for jeg blev citeret for at skulle have sagt, at der var politikere til stede, som var klogere end befolkningen. Det sagde jeg ikke. Jeg sagde, at der nogle til stede, som mente, at de var det. Der er jo en væsentlig forskel der.

Hvordan kommer det her så børnene til gode? Ja, i mange tilfælde vil det jo nok ikke være børnene, der træffer valget om at benytte en af disse institutioner. Det vil være forældrene. Og der er det så min påstand, at forældrene jo normalt selv er i stand til meget godt at vurdere, hvad der er bedst for deres børn, og hvis de vælger det her, så er det, fordi de mener, det er bedre for deres børn, og så er det nok rigtigt, for forældrene kender jo børnenes vilkår bedst.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg troede bare, at man, da man fandt på det her lovforslag, så havde tænkt sig nogle konkrete eksempler på noget, der kunne være godt for nogle bestemte grupper af børn, eller at man måske havde set det i et børneperspektiv, men det har man så ikke, kan jeg så forstå, eller hvordan ser det ud?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Hele udgangspunktet for sådan et lovforslag er jo: Hvordan kan vi skabe bedre sammenhæng i familiernes hverdag? Hvordan kan vi skabe mere balance i familiernes hverdag? Hvordan kan vi give familier mulighed for at træffe nogle valg, som for dem er bedre, end de muligheder

der er i dag, og dermed skabe bedre balance? Og det er jo i virkeligheden jo så også at tage afsæt i børnene, for hvad betyder det at skabe sammenhæng for børnefamilierne, balance for børnefamilierne?

Kl. 17.40

Ja, det betyder jo at give børnene mere kvalitet og trivsel, og derfor er det udgangspunktet her, at hvis forældrene mener, at der er noget, der vil være bedre for at få familien til at fungere, nogle tilbud, der er bedre for familien, så kan de vælge en privat børneinstitution, en privat daginstitution af den type, som vi lægger op til her, i stedet for de tilbud, der er i dag. De kan også lade være, og så vil der ikke opstå nogen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Synes ministeren ikke selv, at han afsporer debatten lidt, når vi tager al den diskussion om, at de, der arbejder i systemet, også tjener penge? Det synes jeg altså ligesom er for billigt, og det vedrører jo ikke direkte det her forslag.

Ministeren mener jo også, at han selv ved, hvad der er bedst for børnene. Skulle vi ikke også lægge den ned? Ministeren mener åbenbart, det er bedst for børnene, at der bliver etableret nogle private daginstitutioner, der kan trække overskuddet ud, og vi andre mener det ikke. Skulle det så ikke gå lige op med det?

Ministeren siger så også, at det jo ikke er et krav at tjene penge. Nej, men hvis ikke det er et krav at tjene penge, så behøver vi slet ikke det her forslag. Meningen med det her forslag er, at man skal tjene penge, ellers behøvede vi det ikke, for man kan jo sagtens som privat oprette daginstitutioner i dag.

Så spørger ministeren, om man ikke kunne forestille sig, at der var kreative folk. Jo, jeg tror, der er masser af kreative folk inden for systemet i dag. Det interessante ved dem, der er inden for systemet i dag, er altså, at de ikke kan få en direkte profit ud af at være kreative, og det mener ministeren altså at man skal altså have lov til i fremtiden, og derfor skal man kunne lave private børnehaver.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må sige til fru Lone Dybkjær, at jeg aldeles ikke mener, at det er for billigt at referere til, at der er nogle, der tjener penge på at passe børn i dag. Det synes jeg tværtimod er en meget rele-

vant betragtning, det er med til at bringe selve begrebet at tjene penge ned på jorden, for det er jo, som om der er nogle – og det undrer mig, at Det Radikale Venstre deltager i det kor – der mener, at der er noget odøst ved at tjene penge. Jeg hørte endda ordet profitbørnehaver blive brugt. Det er sådan for yderligere at skandalisere det.

Det er ikke spor kriminelt at tjene penge. Der er masser, der tjener penge på sådan noget i dag, og der er masser, der tjener penge på andre ting, som har at gøre med at understøtte de serviceaktiviteter, vi har i den offentlige sektor. Så jeg mener ikke, det er for billigt.

Så siger fru Lone Dybkjær, at ministeren også mener at vide, hvad der er bedst for børnene. Nej, jeg har tilladt mig at mene, at forældrene ved, hvad der er bedst for børnene, og derfor vil jeg gerne give dem nogle valgmuligheder.

Nu har jeg jo tidligere under debatten hørt fru Lone Dybkjær hævde kun at læse op fra forslaget, men flere gange siger hun, at der står i forslaget, at formålet er, at der er nogle, der skal tjene penge. Senere sagde fru Lone Dybkjær ganske rigtigt, at der stod, at hovedelementerne i forslaget bl.a. var at give mulighed for, at man kan trække overskud ud af driften.

Men det, der står er formålet med lovforslaget, er med respekt for udgiftsstyring i kommunerne at forbedre mulighederne for private leverandører af daginstitutionstilbud, således at forældrene får bedre mulighed for at vælge mellem offentlige og private daginstitutioner.

Det er det, der er formålet. Formålet er jo ikke i sig selv at give nogle virksomheder mulighed for at tjene penge, det er et instrument, vi bruger her for at give forældrene nogle valgmuligheder.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Der står i lovforslaget, at baggrunden for lovforslaget jo altså er, at private leverandører kan etablere sig, herunder have mulighed for at tjene penge på børnepasning.

Jeg har ikke noget imod, at man tjener penge. Det har jeg heller aldrig udtrykt. Jeg har sagt, at jeg har noget imod, at man tjener penge ved at trække et overskud ud, for nu ikke at sige tjene penge på at passe børn. Som sagt synes jeg, det er fint, at pædagoger får penge, at skolelærere får penge, og det gør de jo selvfølgelig, fordi de har med børn at gøre. Vi har ikke noget imod, at der tjenes penge. Spørgsmålet er, om man skal

kunne tjene penge på den måde, som er i lovforslaget, og det er det relevante.

Det, jeg egentlig godt vil spørge ministeren om, er, om det er led i en større kæde, så næste træk bliver, at man nu skal kunne tjene penge i den forstand, at man kan trække overskud ud – det er det, der er interessant – af private skoler, friskoler osv.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, dette lovforslag er ikke et led i en kæde eller byge af forslag. Det forslag her er isoleret set et forslag, der har til hensigt at skabe nogle flere valgmuligheder. Et af instrumenterne er, at vi siger, at hvis man nu kan trække overskuddet ud – hvis der bliver et overskud, det er jo slet ikke sikkert – så vil det være sådan, at der er flere, som vil kunne finde på at oprette sådan nogle institutioner.

Kl. 17.45

Vi ser ikke noget som helst problem i, at der er nogle, der tjener penge på det. Hvis de kan leve, jeg havde nær sagt, en bedre ydelse, sådan at forældrene vælger den ordning, så ser vi ikke noget som helst galt i, at de også bliver honoreret for at gøre det.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg blev fanget af en detalje i replikskiftet mellem ministeren og fru Line Barfoed, som jeg vil bede ministeren uddybe.

Fru Line Barfoed sagde i sin første korte bemærkning: Det er jo let nok at have frit valg, når man er i stand til, har råd til at give 2.000 kr. ekstra for at få sit barn i den gode børnehave. Den gode børnehave! Det synes jeg var meget interessant.

Nu kunne jeg så forstå på ministerens svar, at ministeren gjorde gældende, at det her jo godt kunne betyde en kvalitetsforbedring, altså at det ikke bare var nogle profitmagere, som tager penge ud af det hele, men at kvaliteten blev forbedret. Det forstod jeg var ministerens synspunkt, men at ministeren dog ikke gik så vidt som fru Line Barfoed, der altså mente, at den privat finansierede børnehave som en selvfølgelig og automatisk ting var den gode børnehave i modsætning til den, vi indtil nu har i dag, som er den mindre gode børnehave.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan sige, at jeg deler fuldstændig hr. Jesper Langballes observation. Det var jo netop sådan, at jeg gjorde gældende, at jeg synes, vi har nogle fremragende offentlige pasningstilbud, nogle fremragende institutioner, og at medarbejderne i de offentlige institutioner gør en fantastisk stor og dygtig indsats.

Vi har også i Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender stået for et projekt omkring kvalitet i daginstitutionerne, der nu er afsluttet, hvor vi har set masser af eksempler på fremragende måder at håndtere det at udvikle børn og skabe læring i børneinstitutionerne på. Så der gøres et fantastisk godt stykke arbejde i de institutioner.

Men man skal da aldrig nogen sinde afvise, at noget kan gøres bedre, og jo større mangfoldighed der er, og jo mere frodighed der er omkring de her ting, jo flere der får ideer og bliver kreative, jamen jo større er chancen da for, at vi kan gøre det endnu bedre.

Det er også derfor, vi har sådan et projekt som kvalitet i daginstitutionerne. Det er jo netop for hele tiden at spørge: Kunne vi gøre det endnu bedre, kunne vi lære af hinanden at gøre tingene endnu bedre? Så jeg deler helt hr. Jesper Langballes betragtninger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 26: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forbedring af muligheden for madordninger i daginstitutioner mod fuld forældrebetaling).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Støjberg (V):

Lovforslag nr. L 26 er en genfremsættelse af L 74, dog med en enkelt ændring.

Lovforslaget forbedrer mulighederne for at give børnene rundtomkring i de danske daginstitutioner en god og sund mad hver eneste dag. Der er lagt op til ændringer af den eksisterende lov, og det er der, fordi det har vist sig, at der er bestemmelser, der betyder, at flere institutioner har måttet nedlægge ellers velfungerende madordninger, og at det er svært at etablere nye, samt at der er et ønske om at udvide ordningen, så også de helt små børn kan være med, nemlig dem fra 0 til 2 år.

Lovforslaget lægger således op til en ændring af, hvad forældrene må betale til på området. Som det er nu, må forældrebetalingen kun dække omkostningerne til selve maden og f.eks. ikke til den køkkenassistent, der tilbereder den. Det ændres, så forældrebetalingen fremover svarer til de faktiske omkostninger ved ordningen.

Det bliver også sådan nu, at kommunerne fremover skal lægge et loft over, hvor meget madordningerne må koste.

I Venstre støtter vi de forbedringer, der er lagt op til i den lovgivning, som er blevet fremsat forslag til her, og vi agter derfor at stemme ja til lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Det er fru Lotte Bundsgaard som den næste ordfører.

Kl. 17.50

Lotte Bundsgaard (S):

Socialdemokratiet støtter, at vores børn skal kunne få et varmt og sundt måltid mad i daginstitutionerne. Vi støtter også, at forældrene kan betale et mindre beløb for maden til deres børn, og vi er tilfredse med, at ministeren har rettet lidt op på forslaget fra sidste samling og har fulgt vores råd og nu pålægger kommunerne at indføre et loft over forældrebetalingen.

Men desværre er der nogle knaster i lovforslaget, som gør, at Socialdemokraterne ikke på nuværende tidspunkt kan støtte forslaget, men vi håber, at den nye minister vil være indstillet på at forhandle, så vi i fællesskab kan vedtage et bedre forslag end det, der er fremsat.